

ÎN C H E I E R E

03 martie 2021

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Curnic Angela,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Curnic Angela împotriva Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al
Ministerului Afacerilor Interne, persoana terță Casa Națională de Asigurări Sociale cu
privire la anularea actului administrativ și achitarea indemnizației,
împotriva deciziei din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 03 august 2018, Curnic Angela a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI cu privire la anularea actului
administrativ și achitarea indemnizației.

În motivarea acțiunii a indicat că, începând cu data de 14 februarie 2000 activează
în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI.

La xxxx, s-a născut fiul Xxxx, iar la 18 iulie 2007 a fost eliberat certificatul de
naștere xxxx de către OSC sectorul Rîșcani, mun. Chișinău.

Prin ordinul nr. 90 EF din 31 iulie 2007 al Serviciului Protecției Civile și Situații
Excepționale al MAI, i-a fost acordat concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului
pe termen de 1 (unu) an, de la 06 august 2007 până la 06 august 2008. În conformitate
cu ordinul Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al MAI nr. 48 EF din
06 mai 2008 a fost reîncadrată în exercițiul funcțiunii după expirarea concediului
pentru îngrijirea copilului, începând cu 06 mai 2008.

Prin ordinul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr.
188 ef din 12 decembrie 2008, a fost prelungit concediul pentru îngrijirea copilului
până la vârsta de 3 ani, de la 5 decembrie 2008 până la 01 mai 2010.

La xxxx, s-a născut fiul Xxxx, iar la 30 octombrie 2010 a fost eliberat certificatul
de naștere nr. xxxx, de către OSC sectorul Rîșcani, mun.Chișinău.

Prin ordinul Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al MAI nr. 32 ef. din 14 martie 2011 i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, de la 09 martie 2011 până la 16 octombrie 2013.

Reclamanta a invocat că la 05 iulie 2018, s-a adresat cu cerere prealabilă către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI, iar prin răspunsul din 12 iulie 2018, a fost informată că cererea a fost înaintată cu depășirea termenului de 12 luni, prevăzut de art. 27 alin. (1) din Legea nr.289 din 22 iulie 2004, privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Susține reclamanta că, nu este de acord cu poziția pârâtului, precum că cererea sa a fost înaintată cu depășirea termenului de 12 luni, prevăzut de art. 27 alin.(1) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004, privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Astfel, în baza cererii și a certificatelor de naștere a copiilor, au fost emise ordinele Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale prin care i s-a acordat concediul pentru îngrijirea copiilor până la vârsta de 3 ani. Prin urmare, dînsa a înaintat cererea în termen de 12 luni, din momentul nașterii copiilor, în temeiul căreia a fost emis ordinul de acordare a concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, iar indemnizația în acest sens nu i s-a achitat.

CurnicAngela a solicitat repunerea în termenul de adresare în judecată, anularea actului nr. 19/7-C-99/18 din 12 iulie 2018 și obligarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI să achite indemnizația pentru concediul de îngrijire a copilului xxxx, 25% din venitul mediu lunar realizat, pentru perioada pînă la 06 mai 2008, inclusiv pentru perioada 15 decembrie 2008 - 01 martie 2010 și a copilului xxxx, pentru perioada 09 martie 2011 - 16 octombrie 2016, în mărime de 30% din venitul lunar realizat.

Prin încheierea protocolară din 21 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost atras în proces în calitate de terț Casa Națională de Asigurări Sociale.

Prin hotărîrea din 03 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost admisă acțiunea.

S-a anulat ca ilegal răspunsul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI nr. 19/7-C-99/18 din 12 iulie 2018.

S-a obligat Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI să achite diferența indemnizației lunare neachitate pentru concediul pentru îngrijirea copilului xxxx până la împlinirea vârstei de 3 ani, pentru perioada 06 august 2007- 06 mai 2008 - inclusiv pentru perioada 15 decembrie 2008 - 01 martie 2010, în mărime de 25% din venitul mediu lunar realizat.

S-a obligat Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI să achite diferența indemnizației lunare neachitate pentru concediul pentru îngrijirea copilului xxxx până la împlinirea vârstei de 3 ani, pentru perioada 09 martie 2011- 16 octombrie 2013, în mărime de 25% din venitul mediu lunar realizat.

În motivarea hotărîrii sale instanța de fond a constatat că, colaboratorii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale sunt supuși asigurării obligatorii de stat în condițiile legii, și prin urmare, aceștia urmează să beneficieze de indemnizație pentru creșterea copilului până la atingerea vârstei de 3 ani. Corespunzător, s-a constatat că Curnic Angela, fiind angajată în cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale avea dreptul de a beneficia de indemnizație pentru creșterea copiilor.

Astfel, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin răspunsul nr. 19/7-C-99/18 din 12 iulie 2018, nu a luat în calcul prevederile art. 27 alin. (3) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale or, în acest sens indemnizația neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește, se achită fără nici o limită în termen.

A mai reținut, instanța de judecată că Curnic Angela nu a încălcat termenul de înaintare a acțiunii în temeiul art. 27 alin. (3) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr 289 - XV din 22 iulie 2004, deoarece indemnizația solicitată nu a fost achitată din vina angajatorului.

Manifestând dezacordul cu hotărârea instanței de fond, în termenul prevăzut de lege, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI, la 10 martie 2020 a depus cerere de apel nemotivată, iar la 25 iunie 2020 a depus apelul motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI, casată integral hotărârea din 03 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emsă o decizie nouă prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Curnic Angela.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, indemnizația pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani, este un drept garantat de stat și se exercită, în condițiile legii, prin sistemul public de asigurări sociale, însă acest drept poate fi exercitat într-un anumit termen de prescripție pentru plata indemnizației de maternitate.

Instanța de apel a reținut că, într-adevăr în obligația pîrîtului este de a stabili și a achita indemnizația de maternitate, dar cu condiția depunerii unei cereri de către solicitant. Or, potrivit normelor legale reținute supra în coraport cu materialele cauzei se constată cu certitudine că, Curnic Angela avea obligația de a depune cerere pentru stabilirea indemnizațiilor pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani, pentru xxxx pînă la xxxx, iar pentru xxxx pînă la xxxx, însă Curnic Angela s-a adresat cu cerere pentru stabilirea indemnizațiilor numai la data de 05 iulie 2018, prin urmare cererea depusă de Curnic Angela autorității publice, este tardivă.

Astfel, Completul judiciar a conchis că, răspunsul contestat în cauza dată corespunde prevederilor legale, iar pretențiile din acțiune urmînd a fi respinse. Totodată, instanța de fond neîntemeiat, cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu aprecierea eronată a probelor administrate, a ajuns la concluzia de admitere a acțiunii.

La 26 noiembrie 2020, Curnic Angela, a depus recurs împotriva deciziei din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a hotărîrii instanței de fond.

În motivarea recursului a invocat că, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, în calitate de angajator, nu efectuează plăți cu titlu de contribuții în bugetul asigurării sociale de stat. Totodată, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 489-XIV din 08 iulie 1999, privind sistemul public de asigurări sociale, sunt asigurați obligatoriu prin efectul legii persoana numită la nivelul autorității executive. Dat fiind faptul că Curnic Angela este angajată în cadrul unei subdiviziuni a Ministerului Afacerilor Interne, care este autoritatea executivă, este asigurată din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Cu referire la argumentul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, precum că cererea a fost înaintată cu depășirea termenului de 12 luni, prevăzut de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, recurenta consideră că acesta nu poate fi reținut. În conformitate cu prevederile legi nominalizate, indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, solicitată după 12 luni de la data nașterii copilului, se stabilește retroactiv, dar nu mai mult decât pentru 12 luni premergătoare datei solicitării, dacă solicitarea a avut loc până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani. Prin derogare, alin. (3) de la același articol stabilește că indemnizația neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește se achită fără nici o limită în termen.

Menționează recurenta că termenul de prescripție pentru plata indemnizației nu se aplică, deoarece indemnizația nu a fost achitată din vina angajatorului, deci este susceptibilă achitării fără limite temporale. Consideră ca instanța de apel, superficial a examinat materialele dosarului și că hotărârea contestată este corectă.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat la data de 28 octombrie 2020 decizia contestată în lipsa recurentului. Decizia Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice la data de 27 noiembrie 2020 (f.d. 202).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Curnic Angela, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 26 noiembrie 2020, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 10 decembrie 2020 în adresa participanților la proces a fost expediată copia recursului motivat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 18 decembrie 2021, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a depus referință la recursul declarat de Curnic Angela, prin care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibil recursul declarant de Curnic Angela, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de

legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Curnic Angela, este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat

pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Curnic Angela, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh